

Ім'я користувача:  
Полтавський інститут економіки і права Полтавськи...

ID перевірки:  
1016265183

Дата перевірки:  
21.05.2024 07:46:42 EEST

Тип перевірки:  
Doc vs Internet + Library

Дата звіту:  
22.05.2024 10:28:14 EEST

ID користувача:  
100011300

Назва документа: Москаленко Є.П.\_курсова

Кількість сторінок: 15 Кількість слів: 3290 Кількість символів: 26364 Розмір файлу: 42.74 KB ID файлу: 1016055062

## 30.7% Схожість

Найбільша схожість: 30.6% з Інтернет-джерелом (<https://geci.cn.ua/work/408080/Texnichni-zasobi-navchannya-u>)

30.7% Джерела з Інтернету

4

Сторінка 17

0.52% Джерела з Бібліотеки

1

Сторінка 17

## 0% Цитат

Вилучення цитат вимкнене

Вилучення списку бібліографічних посилань вимкнене

## 0% Вилучень

Немає вилучених джерел

## Модифікації

Виявлено модифікації тексту. Детальна інформація доступна в онлайн-звіті.

Замінені символи

1

## РОЗДІЛ I. ЗНАЧЕННЯ ТЗН В НАВЧАЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ

### 1.1. Класифікація технічних засобів навчання та їх функції

За даними ЮНЕСКО, коли людина слухає, вона запам'ятовує 15% мовної інформації, коли дивиться – 25% видимої інформації, коли бачить і слухає – 65% одержуваної інформації. Необхідність застосування ТЗН, які в якості аудіовізуальних засобів можуть впливати на різні органи чуття, безсумнівна. Використання технічних засобів відбору, передачі, перетворення і відображення інформації дозволяє механізувати й автоматизувати такі інтелектуальні процеси, які завжди були прерогативами людини, - управління, проектування, дослідження тощо. Необхідність ТЗН обумовлена значним ускладненням об'єктів навчання: неможливо продемонструвати складний технічний пристрій, мікросхему або технологічний процес тільки вербальними засобами і за допомогою крейди і дошки. ТЗН дозволяють вийти за рамки навчальної аудиторії; зробити видимим те, що неможливо побачити неозброєним оком, імітувати будь-які ситуації [12;8].

Багато сучасних технічних засобів аж до персональних комп'ютерів стали або стають звичними в повсякденному побуті учнів. Розвиток техніки вніс свої зміни в усі аспекти життя людини, в тому числі і в процес навчання. Кілька десятиліть тому електронно-обчислювальні машини (ЕОМ) займали цілі поверхи величезних будівель. Для їх обслуговування була необхідна велика кількість персоналу. Лише обмежене коло фахівців мало доступ до роботи з такими ЕОМ. Сьогодні в нашому суспільстві роль інформаційних технологій надзвичайно важлива, вони займають центральне місце в процесі розвитку суспільства, його системи освіти і культури. Широке використання інформаційних технологій в різних сферах діяльності людини диктує доцільність якнайшвидшого ознайомлення з ними, починаючи з ранніх етапів навчання і пізнання. Система освіти і науки е

одним з об'єктів процесу інформатизації суспільства.

До традиційних, добре відомих засобів навчання все ширше залучаються нові засоби зорової та слухової наочності, такі як магнітофон, відеоманітофон, навчальне кіно, телебачення та комп'ютер. Зараз у розпорядженні викладачів іноземної мови знаходиться цілий арсенал ТЗН - складна технічна система, управління якої вимагає спеціальної підготовки.

Технічні засоби навчання – це сукупність технічних пристроїв з дидактичним забезпеченням, що застосовуються в навчально-виховному процесі для пред'явлення і обробки інформації з метою його оптимізації. ТЗН поєднують два поняття: технічні пристрої (апаратура) та дидактичні засоби навчання (носії інформації), які за допомогою цих пристроїв відтворюються [12;10]. В англійських джерелах ТЗН називають аудіовізуальними засобами, які діляться на жорсткі (hardware) і м'які (software) [34]. До жорстких відносяться магнітофони, проектори, телевізори, комп'ютери, до м'яких - носії інформації: грамплатівки, магнітні стрічки, магнітні та оптичні диски, слайди, кінофільми.

Загальноприйнятою є класифікація ТЗН, наведена у Великій радянській енциклопедії, згідно з якою, усі технічні засоби навчання розділяють за функціональним призначенням на три основні класи: інформаційні, контролюючі та навчальні. Незважаючи на це, у зазначений період погляди вчених змінювались, удосконалювались самі технічні засоби, постійно розширювались межі їх застосування в навчально-виховному процесі, що позначалось на їх класифікації. Так, за дослідженням учених Г.В. Карпова та В.А. Романіна, вже з 1966р. в навчально-виховному процесі використовувалось навчальне кіно, звукотехнічні засоби, фотографія, телебачення, навчальні машини. Що, у свою чергу, сприяло підвищенню наочності в навчанні, доступності матеріалу для сприйняття; дало змогу точніше та повніше інформувати про досліджуване явище або предмет: розширило можливості вчителя щодо складання нових і вдосконалення старих форм передачі знань [11].

Науковці розглядають класифікацію ТЗН у межах наочних засобів навчання та підкреслюють, що наочні методи слід використовувати відповідно до їх призначення, дидактичної цінності, а також типу та мети занять. До ТЗН належать статистичні екранні посібники (діапозитиви, діафільми, епіпроекції), вони, по-перше, мають перевагу перед кінофільмом, оскільки володіють можливістю довгострокового демонстрування, а по-друге, надають змогу вчителю демонструвати кожен кадр окремо і в такій послідовності, в якій вважає необхідним учитель. Такі статистичні ілюстрації використовували на заняттях з метою підкріплення слів учителя зоровими образами або для того, щоб розкрити зміст понять, що вивчаються [11;6].

Дослідники того часу надають ще одну класифікацію, згідно з якою всі ТЗН поділяють на екранно-звукові, екранні, звукові [13;8]. До екранно-звукових належать звукові кінофільми, озвучені діапозитиви й діафільми, навчальні телепередачі. Ці засоби називають аудіовізуальними (слухо-зорові). До екранних засобів відносять німі кінофільми, діафільми та діапозитиви. До звукових – магнітні записи, грампластинки, радіопередачі.

Сьогодні у педагогічній літературі не існує єдиної загально-прийнятої класифікації ТЗН. Це пояснюється, перш за все, складністю завдання та застосування різних підходів до класифікації, які відрізняються між собою змістом принципів, покладених в основу класифікації. Наприклад:

- за характером повідомлення навчальної інформації;
- за призначенням;
- за навчальними предметами;
- за характером побудови змісту інформаційного фонду [6;15].

Точне визначення кожного елементу комплексу ТЗН - це перший крок до оптимізації процесу побудови ефективної методики їх використання на заняттях. Саме класифікація дає вчителю важливу інформацію про форми подачі навчальної інформації, їх співвідношення, що допоможе вчителю визначити комплекс необхідних методів та прийомів організації пізнавальної діяльності учнів на заняттях, для одержання очікуваних педагогічних

## наслідків.

Класифікаційну схему ТЗН можна представити у вигляді табл. 1.1

Таблиця 1.1. Класифікаційна схема ТЗН

ТЕХНІЧНІ ЗАСОБИ НАВЧАННЯ		
ІНФОРМАЦІЙНИЙ ФОНД	АПАРАТНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ	СПОСІБ ПЕРЕДАЧІ ІНФОРМАЦІЇ
Діапозитиви	Діапроектор	Наочна, семантична
Діафільми	Діапроектор універсальний	
Транспаранти	Графопроектор	
Епіоб'єкти	Епіпроектор	
Механічні фонозаписи	Електрофон	Звукова
Магнітні фонозаписи	Магнітофон	
Радіопередачі	Радіоприймач, радіовузол	
Кінокільцівки	Кінопроектор, кіноустановка	Наочна,
Кінофільми		семантична,
Кінофрагменти		звучова.
Телепередачі	Телевізор	звучова.
Відеозаписи	Відеомагнітофон, відеопроектор	
Дискети, компакт-диски, картки пам'яті	Комп'ютерна техніка	

Буйницька О.П. пропонує дещо відмінну класифікацію технічних засобів, зокрема: за призначенням — широкого (використовуються незалежно від віку, у різних галузях знань, на всіх видах занять, не лише з метою подання певних відомостей, а й для контролю за їх засвоєнням) і спеціального (пристрої, які подають відомості про динамічну суть процесів, будову механізмів і взаємодію їхніх елементів); виконуваними функціями (засоби подання даних і засоби контролю знань); способом впливу (візуальні — вплив лише на органи зору, адитивні — вплив лише на слухові органи та аудіовізуальні — одночасний вплив на органи зору і слуху) [2;98].

Новими ТЗН для кінця ХХ - поч. ХХІ ст. є: оптичні диски, музичні центри (аудіосистеми), програвачі, плазмові панелі, персональні комп'ютери з різними модифікаціями, мультимедійні дошки. З'являється нова група ТЗН — допоміжні: рухомі стрічкові класні дошки, пристрої для переміщення карт, плакатів, пристрої дистанційного управління комплексами ТЗН і затемнення предметних кабінетів; радіомікрофони, підсилювачі. Це свідчить про швидкий розвиток ТЗН.

Отже, технічні засоби навчання включають:

дидактичну техніку (кінопроектори, діапроектори, телевізори, відеомагнітофони, ПК, мультимедійні дошки);

аудіовізуальні засоби:

екранні посібники статичної проєкції (діафільми, діапозитиви, транспаранти, дидактичні матеріали для епіпроєкції );

посібники динамічної проєкції (кінофільми, кінофрагменти, кінокільцівки);

фонопосібники (аудіозаписи і магнітофонні записи);

відеозаписи (телевізійні передачі, художні фільми, відеоролики різної тематики).

Комплексне використання аудіовізуальних засобів навчання на уроках повинно відповідати таким вимогам:

врахування пізнавальних закономірностей навчальної діяльності учнів, їх підготовленість до сприймання і засвоєння навчального змісту аудіовізуальними засобами;

забезпечення органічного поєднання їх зі словами вчителя, а також з іншими засобами навчання;

відповідність змісту і навчально -виховним завданням уроку;

врахування можливості застосування різних методичних прийомів, спрямованих на розвиток пізнавальних інтересів учнів і забезпечення міцності засвоєння знань.

**Важливо** продумати поєднання слова вчителя з технічними засобами навчання, можливості використання методичних прийомів, наприклад:

пояснення, установка на сприймання перед демонструванням (прослідковуванням) окремих елементів комплексу чи комплексу в цілому, бесіда за їх змістом;

пояснення (бесіда) за змістом аудіовізуальних засобів;

демонстрування (прослуховування) окремих частин, фрагментів або кадрів, що чергується з розповіддю (поясненням );

демонстрування (прослуховування), що супроводжується поясненням (синхронним коментуванням).

При підготовці і проведенні уроку з використанням технічних засобів навчання необхідно:

детально проаналізувати зміст і мету уроку, зміст і логіку вивчення навчального матеріалу;

визначити обсяг і особливості знань, які повинні засвоїти учні (уявлення, факти, закони, гіпотези), необхідність демонстрування предмета, явища або їх зображення;

відібрати і проаналізувати аудіовізуальні та інші дидактичні засоби, встановити їх відповідність змісту і цілі уроку, можливе дидактичне призначення як окремих посібників, так комплексу в цілому;

встановити, на якому попередньому пізнавальному досвіді буде проходити вивчення кожного питання теми;

визначити методи і прийоми для забезпечення активної пізнавальної діяльності учнів, досягнення ними міцного засвоєння знань, умінь і навичок.

Практикують такі поєднання аудіовізуальних засобів:

а) статичні екранні і звукові посібники;

б) динамічні і статичні екранні;

в) динамічні екранні і звукові;

г) динамічні і статичні, екранні, звукові.

Ефективному використанню засобів навчання сприяє кабінетна система. Позитивний її ефект полягає у сприянні швидкому "входженню" учнів у предмет, який вивчається на уроці; кращих можливостях для використання наочності, технічних засобів навчання і створення умов для цікавої організації позаурочної роботи з предмета і позакласної виховної роботи з учнями.

Технічні засоби навчання дають позитивні результати лише тоді, коли вони вміло й розумно використовуються в системі різноманітних методів і прийомів та в поєднанні з іншими засобами навчання. При визначенні

доцільності використання ТЗН на заняттях слід враховувати численні фактори: педагогічну і наукову якість електронних посібників, інтерес і вік, зміст матеріалу, методичну зрілість педагога тощо. Для того, щоб використання технічних засобів навчання сприяло розвитку й формуванню стійких пізнавальних інтересів учнів, викладач повинен володіти відповідними педагогічними вміннями. Педагогічні вміння роботи з технічними засобами навчання — це здатність викладача на основі власних ПСИХОЛОГО -педагогічних, методичних, спеціальних (предметних) і технічних знань успішно реалізувати освітньо-виховну мету навчання.

### 1.2. Психолого-педагогічні засади використання технічних засобів у навчальному процесі

Швидкий розвиток науки і техніки дав учителям та учням нові форми комунікації, нові типи вирішення абстрактних і конкретних завдань, нові методи впливу на потенціал учня. Майбутнє за системою навчання, що вкладалася б у схему «учень – ТЗН – учитель», за якої викладач перетворюється на педагога –методолога, технолога, а учень стає активним учасником процесу навчання. Педагогічна майстерність сучасного вчителя має розвиватися не через забезпечення його великою кількістю посібників і широке використання ним готових поурочних розробок. Йому потрібні передусім фундаментальні знання з базового предмета, висока загальна культура, ґрунтовна дидактична компетенція, а також інтенсифікація процесу навчання за допомогою сучасних технічних засобів.

Як стверджує педагогічна наука, під навчанням можна розуміти процес пізнання, що керується загальними принципами дидактики. Кінцева мета навчання полягає в отриманні освіти як системи знань, переконань, навичок та умінь, необхідних людині для певної подальшої діяльності [27;56].

Як і будь-якій сфері людської діяльності, навчання притаманні певні елементи. Як відомо, суб'єктом процесу пізнання виступає педагог, об'єктом його діяльності - слухач (студент, учень), аї кінцевим результатом є рівень



оволодіння ними знаннями, уміннями, навичками. Всі ці компоненти утворюють динамічну систему, в якій постійно відбувається процес змін особи, що навчається, і самовдосконалення педагога. Інформаційні процеси, що лежать в основі навчання, багатогранні. Однак принципова схема будь-якого інформаційного впливу включає в себе обов'язкові елементи: джерело інформації, її приймача і канал зв'язку між ними.

З філософської точки зору, процес пізнання інтерпретується як відображення об'єктивної дійсності в нашій свідомості, без відображення пізнання не існує. Відображення людиною починається з відчуття, без якого неможливе формування в свідомості якихось образів, знань. Тому органи чуттів і створені на їх основі почуттєві методи пізнання являють собою канал, через який інформація від об'єкта пізнання прямує до свідомості. Почуттєве пізнання закінчується сприйняттям відображення об'єкта, тобто введенням його органами чуттів у свідомість людини [18;21].

Органи чуттів людини мають різну здатність до сприйняття та запам'ятовування інформації: найбільший відсоток у сприйнятті інформації має зір (83 %). Це пояснюється тим, що з 4 млн. нервових закінчень, які передають інформацію в людському організмі, близько 2 млн. припадає на зір і лише 69 тис. – на слух. Застосування будь-яких засобів пізнання (приладів, обладнання, технічних засобів тощо) тільки розширює можливості наших органів чуттів. Наприклад, використання мікроскопа дозволяє бачити невидиме. Технічні засоби взагалі і навчання зокрема в пізнавальному процесі виконують роль знарядь праці викладача і студента, вони служать продовженням органів чуттів.

Основними каналами прийому інформації в навчальному процесі є зоровий та слуховий. Відповідно основними формами представлення інформації є вербальна та візуальна. Основа вербальної форми представлення інформації - мова, слово, з допомогою яких викладач кодує інформацію і передає її слухачу. Це одна з головних форм, оскільки мова служить основним засобом спілкування. Однак це не найпродуктивніша

форма подачі навчального матеріалу. Абсолютно очевидно, що візуальна форма представлення інформації є набагато продуктивнішою, оскільки пропускна здатність зорового каналу сприйняття інформації є набагато вищою за пропускну здатність слухового каналу (приблизно в 7,5 разів).

Однак найбільш ефективне сприйняття інформації забезпечує оптимальне поєднання вербальної та візуальної форм її подачі. Це також особливо важливо з огляду на потребу періодично переключати увагу аудиторії для стимуляції процесу запам'ятовування навчального матеріалу. Адже півторагодинні лекції стомлюють слухачів, а психофізіологічні особливості людини не дозволяють їй концентрувати увагу більше 15-20 хвилин. Ігнорування цих обставин у результаті призводить до суттєвого зниження уваги і, як наслідок, зниження рівня сприйняття навчальної інформації, особливо в другій половині уроку. Досвідчені вчителі легко вловлюють ознаки послаблення уваги аудиторії і використовують різні методичні прийоми для переключення уваги: розповідають цікавий випадок, наводять приклади з практики тощо. Але найбільш ефективним є переключення уваги за допомогою технічних засобів навчання.

Вищенаведені показники сприйняття та запам'ятовування навчальної інформації не враховують суб'єктивних факторів викладання. Зокрема, Ісаєв В.Н. і Високович Е.В. стверджують: якщо прийняти весь багаж знань і навичок викладача за 100%, то правильно викласти він зможе тільки близько 80% з огляду на час і особливості аудиторії. Слухач, у свою чергу, сприйме 50-60% - яким би розумним він не був, адже предмет вивчення для нього новий. Тільки близько 30% він правильно інтерпретує, а 10% запам'ятає і буде свідомо використовувати в подальшому [7]. Таким чином, 90% інформації проходить повз слухача, можливо, і відкладаючись десь у підсвідомості. Отже, коефіцієнт корисної дії вербальної форми подачі навчальної інформації реально знижується до 10%. Ось чому для навчального процесу так необхідна наочність, візуалізація, схеми, графіки – все те, що є концентрацією інформації, а не її словесним виразом.

Технічні засоби навчання (ТЗН) можна розглядати як комплекс техніко-технологічних пристроїв, що покликані з допомогою відповідних методик інтенсифікувати та оптимізувати процес пізнання шляхом активізації, перш за все, візуальної форми подачі навчального матеріалу.

Вплив ТЗН на процес пізнання залежить від обраної моделі навчання та методичного підходу до викладу матеріалу. З точки зору інформаційного впливу викладача на слухача, можна виділити наступні моделі навчання:

- викладач - слухач (консультація);
- викладач-слухач (вербальна лекція);
- викладач -візуальні ТЗН-слухач (вербально-візуальна лекція).

Перші дві моделі є, певною мірою, класичними і широко застосовуються в сучасній практиці викладання. Продуктивність праці викладача і слухачів визначається в них лише вербальною формою подачі інформації і не може бути високою. Третя модель характеризується широким застосуванням ТЗН, які не об'єднуються в комплексну систему інформаційного впливу на слухача. Таку модель навчання також можна віднести до класичної. В ній роль викладача зводиться до традиційних функцій наставника.

Модель заняття з комплексним інформаційним впливом стала можливою з впровадженням у навчальний процес новітніх інформаційних технологій: мультимедійної проекції, інтерактивних дощок, комп'ютерно-програмних засобів інтенсивного вивчення предмета, комп'ютеризованих лінгафонних комплексів, перспективних технологій навчання через Інтернет (в т.ч. дистанційного навчання) тощо. Фактично мова йде про нову модель системи передачі -отримання знань, що ґрунтується, на відміну від систем традиційних, на зовсім інших психологічних і педагогічних аспектах. Викладач стає не наставником, а навігатором у світі інформації, що передбачає набагато більшу самостійність слухачів у пошуках і засвоєнні нових знань. Таким чином досягається високий рівень інтенсифікації навчального процесу.

В умовах стрімкого зростання інформаційних потоків і збільшення дефіциту навчального часу аудіовізуальні засоби дозволяють за один і той же термін часу викласти і засвоїти значно більший обсяг навчальних знань. При цьому якість інформації, що засвоюється студентами, підвищується за рахунок її наочності, виділення в графіках, діаграмах, схемах, слайдах, відеороликах, головних структурних елементах процесів і явищ.

Використання ТЗН у викладанні навчальних дисциплін дозволяє збільшити обсяг інформації, яку необхідно запам'ятати, приблизно на 35% і підняти ефективність занять на 20%. Крім того, це дозволяє значно інтенсифікувати пізнавальну діяльність учнів, дає можливість доповнити навчальний процес додатковою інформацією.

## РОЗДІЛ II. ЗАСТОСУВАННЯ РІЗНОМАНІТНИХ ТЕХНІЧНИХ ЗАСОБІВ В ПРОЦЕСІ НАВЧАННЯ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ

### 2.1. Використання аудіоматеріалів на різних етапах навчання

Діяльність кожної людини пов'язана з великою кількістю психологічних факторів. Психологи стверджують, що саме використання аудіоматеріалів у навчальному процесі значно покращує кінцеві результати і значно більше спонукає учнів до комунікативної діяльності. Використовуючи фрагменти звукових записів ми спонукаємо до дії слухові центри людини, які в свою чергу, впливають на процес засвоєння та запам'ятовування матеріалу. В сучасній школі використання аудіозаписів на уроці є не тільки доречними, а й обов'язковими. Робота з такими матеріалами на уроці урізноманітнює види діяльності учнів в процесі навчання іноземної мови. Аудіо - і відеоматеріали роблять урок цікавим для всіх учнів, підвищують рівень мотивації до вивчення іноземної мови, дають можливість працювати з автентичними зразками іноземної мови [3].

Звукові засоби навчання можна віднести до найбільш часто використовуваних технічних засобів навчання і сприйняття в шкільній масовій практиці. Вони широко застосовуються на уроках з усіх предметів, займають значне місце в позакласній виховній роботі.

За допомогою звукових засобів удосконалюються вимовні навички учнів, особливо ритміка, інтонаційне оформлення мови, розвивається фонематичний слух і збільшується обсяг слухової пам'яті. Крім того, вони сприяють створенню міцних звукомоторних образів слів, полегшують розвиток навичок і вмінь в аудиторії, розширюють його діапазон, що, у свою чергу, справляє позитивний вплив на розвиток читання і усного мовлення [8;254].

Для прослуховування записів магнітофон чи аудіосистему встановлюють так, щоб звучання запису в класі було досить гучним і розбірливим. Застосування спеціальних програм (звукозаписів) для лінгафонних пристроївта кабінетів з іноземної мови дає можливість учням з самого початку вивчення мови вправлятися в сприйнятті мови без зорової опори. Програму до уроку готує вчитель. Правильно складені програми і вміле використання можливостей лінгафонного комплексу

забезпечують індивідуальний підхід у навчанні, активізують роботу над вимовою і розумінням мови на слух, розширюють мовну практику учнів на уроці.

Питання про місце звукозапису на уроці вирішується залежно від мети, яку передбачається досягти, враховуючи, що аудіозапис не може замінити пояснення програмного матеріалу, він є лише складовою частиною заняття. Складаючи план уроку з використанням звукозаписів, вчитель прослуховує їх, відбираючи ті, які прозвучать у класі; формулює запитання учням. При плануванні виділяється місце звукозапису в ході уроку, яке визначається темою, специфікою досліджуваного матеріалу, характером запису і тією метою, яку ставить перед собою вчитель. Зміст, форма і кількість використовуваних на уроці звукозаписів залежать від рівня підготовленості учнів до сприйняття фонозапису. Перед прослуховуванням звукозапису доцільно поставити перед учнями конкретні завдання. Завдання ці повинні бути різноманітними, але посильними, враховувати рівень знань та розвитку, вік учнів. Після прослуховування запису обов'язково потрібно дати учням деякий час на осмислення почутого, визначення свого ставлення до нього і тільки після цього проводити бесіду.

Ефективність використання звукових посібників залежить від того, як вчитель підготував учнів до прослуховування, націлив їх на певну діяльність, як організував подальшу роботу на матеріалі звукозапису. На всіх етапах роботи зі звукозаписом слово вчителя займає провідне місце. Робота зі звукозаписом є важливою ланкою уроку іноземної мови. Вона пронизує всі етапи уроку, є складовою частиною загальної діяльності, спрямована на формування мовних навичок та умінь [11].

Навчання іноземної мови включає 4 види діяльності: читання, говоріння, письмо та аудіювання. Всіма цими видами діяльності учень повинен володіти у комплексі, і тоді ми можемо судити про його рівень володіння іноземною мовою. Але зараз пропонуємо зупинитись на одному з видів діяльності – аудіюванні. Щоб розвивати навички, необхідні для

розуміння живої мови, учнів треба знайомити з автентичними текстами. Це можуть бути фрагменти художніх фільмів, телепередач, діалоги тощо.

Основне завдання вчителя - це правильно організувати подачу такого матеріалу і сформулювати бажання використовувати його якомога частіше. Є два способи подачі текстів для прослуховування: перший – коли ми подаємо учням незнайому лексику перед прослуховуванням; другий – коли учні прослуховують новий текст без попередньої підготовки [30].

Зрозуміло, що другий спосіб зовсім не підійде для учнів початкової школи, а от на середньому етапі навчання вчитель може обирати той чи інший спосіб, враховуючи наступні фактори: рівень складності тексту для аудіювання, рівень підготовленості учнів, а також, які завдання ми ставимо перед собою, чого ми хочемо досягти від прослуховування. Перший спосіб полегшує роботу учню і призводить до більш пасивного сприйняття матеріалу. Цей спосіб краще застосовувати при низькому рівні розвитку навичок аудіювання, і коли ми хочемо досягти максимального розуміння тексту. Після прослуховування тексту учням повинні бути запропоновані завдання, де б вони могли виявити свої уміння з аудіювання. Це можуть бути:

- розгорнуті відповіді на запитання по змісту тексту;
- доповнення речень з тексту;
- сказати, чи відповідає висловлена думка змісту тексту;
- переказ тексту;
- пояснення значення багатозначного слова в даному тексті, якщо таке є;
- підборка синонімів до поданих нових слів.

Другий спосіб спрямований на активізацію розуміння мови на основі накопичених знань. Основною метою тут є загальне розуміння змісту тексту, без зосередження уваги на окремих незнайомих словах. Після перевірки розуміння тексту можна здійснити ще одне прослуховування тексту з метою виділення нових слів, які учні мають сприйняти на слух, записати і

пояснити їх значення. Це, звичайно, нелегке завдання, проте цікаве і сприяє інтенсивності сприйняття та розуміння нових слів у контексті будь-якої однієї теми.

У старших класах аудіоматеріали можна використовувати і для розгляду граматичного матеріалу. Зараз доступно дуже багато граматичних тем, записаних у вигляді відеоуроків, які пояснюються викладачами – англійцями чи носіями мови. Це також стимулює учнів до уважногослуховування і урізноманітнює діяльність на уроці. Після пояснення граматичного матеріалу таким чином, тобто через використання відеоролика, дуже доцільною є організація постановки питань з метою виявлення незрозумілого.

Прослуховування заздалегідь підготовлених текстів є дуже важливим на уроці, як спосіб розвитку навичок сприйняття і розуміння мови на слух.



## Схожість

Джерела з Інтернету

4

1	<a href="https://geci.cn.ua/work/408080/Texnichni-zasobi-navchannya-u">https://geci.cn.ua/work/408080/Texnichni-zasobi-navchannya-u</a>	30.6%
2	<a href="https://www.bibliofond.ru/view.aspx?id=784512">https://www.bibliofond.ru/view.aspx?id=784512</a>	29.6%
3	<a href="http://diplomba.ru/work/101372">http://diplomba.ru/work/101372</a>	28%
4	<a href="https://ped.bobrodobro.ru/54271">https://ped.bobrodobro.ru/54271</a>	14.1%

Джерела з Бібліотеки

1

5	Студентська робота	ID файлу: 1012403297	Навчальний заклад: Open International University of Human Deve...	0.52%
---	--------------------	----------------------	---	-------